žaloba rozšířena teprve při hlavním přelíčení, nebyl obžalovaný vůbec vyrozuměn o tom, že se bude proti němu konati hlavní přelíčení i pro tento nový skutek a byl tím porušen předpis § 427, odst. 1 tr. ř. v ustanovení, nařizujícím, aby byla obsílka k hlavnímu přelíčení, zřejmě zákonu odpovídající, doručena obžalovanému osobně, neboť mu byla odňata možnost přípravy k hlavnímu přelíčení i pro tento nový skutek, na který se obsílka k hlavnímu přelíčení nevztahovala.

Bylo proto v této části vyhověno zmateční stížnosti a rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.

Čís. 6420.

Předpis § 25 tr. z. byl zrušen § 14 nařízení o zacházení s cizinci ze dne 5. září 1939, říšský zák. I, str. 1667, s platností od 6. září 1939 a nebyl nahrazen obdobným předpisem.

Je zmatkem podle § 281, č. 11 tr. ř. vyslovil-li soud trest vypovědění z území Protektorátu Čechy a Morava po dni 5. září 1939.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1939, Zm II 295/39.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací o zmateční stížnosti generální prokuratury k zachování zákona do rozsudku krajského soudu v N., jímž byli obžalovaní A. a B. uznáni vinnými zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. z., přečinem podle § 14 d) zák. č. 50/1923 Sb. z. a n., přečinem shluknutí podle § 279 tr. z. a přestupkem podle § 312 tr. z., a obžalovaný B. též zločinem podle § 99 tr. z., takto právem:

Rozsudkem krajského soudu v N., pokud jím bylo u obžalovaných A. a B. podle § 25 tr. z. vysloveno vypovědění navždy z území Protektorátu Čechy a Morava, byl v neprospěch obžalovaných porušen zákon v ustanovení §§ 32, 25 tr. z. (§ 14 nařízení o zacházení s cizinci ze dne 5. září 1939, říšský zák. I, str. 1667); tento výrok se jako zmatečný zrušuje a z rozsudku vylučuje.

Důvody:

Pravoplatným rozsudkem krajského soudu v N. bylo u obžalovaných A. a B., příslušníků slovenského státu, při odsouzení pro zločin podle § 81 tr. z. a další trestné činy vysloveno podle § 25 tr. z. vypovědění navždy z území Protektorátu Čechy a Morava. Tímto výrokem byl porušen zákon. Zákonný předpis § 25 tr. z. byl zrušen § 14 nařízení o zacházení s cizinci ze dne 5. září 1939, říšský zák. I, str. 1667 (Věstník nařízení Reichsprotektora in Böhmen und Mähren, ročník 1939, číslo 19, strana 130 a násl.) a to s platností od 6. září 1939. Krajský soud v N., vysloviv dne 27. října 1939 vypovědění obžalovaných A. a B. z území Protektorátu Čechy a Morava podle § 25 tr. z., který v té době již po-

zbyl účinnosti a nebyl nahrazen žádným obdobným předpisem, který by takovéto vypovědění připouštěl, nestanovil trest přesně podle zákona (§ 32 tr. z.), nýbrž uložil obžalovaným trest, jaký pro ně, jako cizince, není v trestním zákoně stanoven a vykročil tak ze své moci trestní (§ 281, č. 11 tr. ř.). Tím porušil zákon v ustanovení §§ 32, 25 tr. z. (§ 14 uved. nař.) v neprospěch obžalovaných, kteří mají na území Protektorátu Čechy a Morava své bydliště.

Bylo proto vyhověno zmateční stížnosti generální prokuratury k zachování zákona, vznesené podle § 33 tr. ř. a podle § 292 tr. ř. uznáno právem, jak uvedeno.

Čís. 6421.

Porotní soudní sbor je i bez návrhu stran povinen dáti porotcům eventuální otázky, vyšly-li při hlavním přelíčení na jevo skutečnosti, které by, kdyby byly pravdivé, podmiňovaly jiné právní posouzení činu, kladeného obžalovanému za vinu. Při tom má pouze zkoumati, mohou-li tyto skutečnosti odůvodniti onu jinou právní kvalifikaci, kdežto o otázce jejich pravdivosti rozhodují výhradně porotci.

Je zmatkem podle § 344, č. 6 tr. ř., nebyly-li porotcům dány vedle hlavní otázky na zločin loupeže podle §§ 190, 194, 195 tr. z., pokud se týče na provinění loupeže podle § 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n. a §§ 190, 194, 195 tr. z. i eventuální otázky na zločin podle §§ 9, 171, 174 I, písm. c) tr. z., podle §§ 171, 174 I, písm. c) tr. z., podle §§ 185, 186, písm. a) tr. z. a podle § 157, odst. 2 tr. z. a na provinění podle § 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n. a podle §§ 185, 186, písm. a) tr. z., ač byly obhajobou obžalovaných napověděny skutkové podstaty těchto trestných činů.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1939, Zm I 510/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečním stížnostem obžalovaných A., B. a C., jakož i Marie D., matky mladistvé obviněné Valerie D. a jejího obhájce Dr. P., a Václava E., otce mladistvé obviněné Alžběty E., do rozsudku krajského soudu jako soudu porotního, jímž byli uznáni vinnými obžalovaní A., B. a C. zločinem loupeže podle §§ 190, 194, 195 tr. z., a mladistvé obviněné D. a E. proviněním loupeže podle §§ 190, 194, 195 tr. z. a § 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n., zrušil výrok porotců a na něm se zakládající rozsudek ve výroku o vině a trestu a ve výrocích s tím souvisících a odkázal věc do příštího zasedání porotního soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Důvody:

Zmatečním stížnostem obžalovaných A., B. a C., jakož i zmatečním stížnostem zákonných zástupců mladistvých obviněných D. a E. a obhájce obviněné D., napadajícím rozsudek v celém rozsahu, nutno při-